

הברכה והקללה / אסנבי

סדרת ציורי הקוצים של אסנבי, אותה הוא מכנה "הברכה והקללה", נוצרה בהתייחס לדמות המקראית השנויה במחלוקת, **בלעם**, אשר התבקש לקלל אבל יצא מברך את בני ישראל.

אסנבי, מעיד על עצמו כצייר שעובד ברוח המסורת הציורית תוך ניסיון למצוא דרכים להבעה אישית: "הציור אצלי מתחבר במידה מסוימת למסורת, הנדיבות שבקריאה ופענוח צפני התמונה חונק את הרוחניות שבה ולמעשה את האמת שלה".

הדימוי המרכזי החוזר בכל הציורים בסדרה הנוכחית, קוץ, מופיע במלוא כוחו; גבעול יציב וקוצני המצויר בעושר צבעוני ובטקסטורה דחוסה, בו בזמן הוא נראה כמאיים וחושני, משדר אימה ומצוקה. הקוצים של **אסנבי** מתפקדים כמטאפורה לתרבות העכשווית בה נרמות ישנות מתמזגות אל תוך רגישויות רדיקליות חדשות. **אסנבי** ממזג וכורך את הטבע עם התרבות והמסורת. הוא משתמש בדימוי מטפורי על מנת להביע פרשנות אישית וחוויתית למיתוס יהודי עתיק תוך מיזוג בין הפראי והלא מוסרי עם החושני, על גבול התאוה הבשרית. ציורי התקריב של הקוץ חושפים משיכות צבע קצביות ברוח האקספרסיוניזם האירופי.

אסנבי בורא עולם שלם שהוא רחני ומסתורי. הוא מציג גוף עבודות שיש בו היבט תיאטראלי ומטפורי. הוא מעורר תחושות דו משמעיות: מסתורין ועל טבעי לצד המוכר והשגרת. יש בעבודותיו תפיסה דואלית של חיים ומוות, טבע ומסורת, גוף נוכח ורוחניות.

לקוץ נוכחות המשמשת את האמן להשליך עליו מעצמו, מרוחו ופרשנותו הסמלית.

אריה ברקוביץ, אוצר

יוני 2016